

ה"ת 42019/11/22 - אמין אל הואשלה, אימן אל הואשלה, אמיר אל הואשלה נגד תחנת משטרה - עירון

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 42019-11-22 אלהואשלה ואח' נ' תחנת משטרה - עירון

בפני כבוד השופטת נורית הרצמן אבי-יצחק

המבקשים

1. אמין אל הואשלה

2. אימן אל הואשלה

3. אמיר אל הואשלה

שלושתם ע"י עו"ד רועי אטיאס

נגד

המשיבה

החלטה

תחנת משטרה - עירון

לפניי בקשה להחזרת תפוסים בהתאם לסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש],
התשכ"ט-1969 (להלן: "**הפסד"פ**).

רקע עובדתי

1. התפוסים מושא הבקשה הכוללים רכב שברולט מס' 3025932 (להלן: "**הרכב**") וסכום כסף במזומן בסך כ-23,000 ₪ (להלן: "**הכסף המזומן**"), נתפסו בתאריך 29.9.22 בשעת בוקר מוקדמת באזור דימונה, כאשר שלושת המבקשים שוהים בתוך הרכב וברשותם הכסף המזומן. התפיסה בוצעה במסגרת חקירה המתנהלת נגד המבקשים בתחנת עירון, בתיק פל"א 445879/2022 שעניינה התפרצות לבית ספר באזור כפר קרע שבוצעה מספר שעות קודם לכן, מכוח סמכותה של המשיבה בהתאם לסעיף 32 (א) לפסד"פ. המבקשים חשודים בביצוע עבירות של התפרצות לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 והיזק לרכוש לפי סעיף 452 לחוק הנ"ל.

2. להשלמת התמונה אציין כי הבקשה המקורית התייחסה גם לטלפונים ניידים של המבקשים, אולם אלו הוחזרו למבקשים בהסכמת המשיבה, ולפיכך הבקשה התייתרה ביחס אליהם.

תמצית טענות הצדדים

3. **לטענת המבקשים**, לאחר שהתיק נמצא בחקירה כבר למעלה מחודשיים, לא הוגש כתב אישום נגד המבקשים והם לא זומנו לחקירה נוספת - בשלה השעה לשחרר את התפוסים. המבקשים מסכימים להטלת איסור דיספוזיציה על הרכב על מנת שניתן יהיה להבטיח אפשרות חילוטו בסופו של יום, וכן ויתור על טענה

בדבר הראיה הטובה ביותר, אולם אינם מוכנים להפקדת חלק מערכו.

עוד נטען, תוך הפניה לפסיקה, כי אף בהנחה שקיים חשד סביר לביצוע העבירה על ידי המבקשים, וגם אם הרכב הביא את המבקשים למקום בו ביצעו את העבירה, אין לראות בו בהכרח כרכב ששימש לביצוע העבירה שכן נדרשת זיקה מהותית בין הרכב לבין ביצוע העבירה. ב"כ המבקשים הוסיף וטען כי הרכב התפוס הוא רכבו של מבקש 1 שיש לו שני ילדים קטינים ולמשפחה אין אמצעי תחבורה חלופי כגון תחבורה ציבורית, שכן המשפחה מתגוררת בפזורה הבדואית. בנסיבות אלה, נטען כי לא מתקיימת דרישת המידתיות בין התפיסה לצורך חילוט לבין השלכותיה.

4. באשר לכסף המזומן שנתפס מידי המבקשים, טען ב"כ המבקשים: **"הכסף הוא שכר טרחה שלי ואני מבקש להחזירו. אני מבקש מחברי להראות איפה החשד הסביר שהכסף הזה הוא הכסף שנגנב, אם יש להם סימון על הכסף שנתפס. מה לעשות? כסף זה כסף".**

5. **המשיבה** התנגדה לבקשה להחזרת הרכב והכסף המזומן. במענה לטענות ב"כ המבקשים הפנה נציג המשיבה לדו"ח הסודי [במ/1] ולחומרי חקירה שהוצגו לעיון בית המשפט [במ/2 - במ/7], אשר לשיטתו סותרים את טענות ב"כ המבקשים.

נציג המשיבה הבהיר כי פעולות החקירה הנוגעות לרכב הסתיימו, ולפיכך המשיבה לא תתנגד להחזרת הרכב למבקש 1 בכפוף להפקדת 50% משווי, איסור דיספוזיציה ושעבוד ביטוח הרכב, כל זאת לצורך הבטחת אפשרות חילוט הרכב בסוף ההליך.

דין והכרעה

עילת התפיסה

6. המקור הנורמטיבי לתפיסת חפצים בידי המשטרה מצוי בסעיף 32(א) לפסד"פ שזו לשונו:

סמכות
לתפוס
חפצים
(תיקון מס'
1)
תש"ל-1970

32 (א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה.

מלשונה של הוראה זו עולה כי קיימות חמש חלופות העשויות, כל אחת, לשמש מקור סמכות לתפיסת חפץ, כאשר קיים יסוד סביר להניח כי מתקיימת אחת מהחלופות.

7. שלוש תכליות עיקריות עשויות להצדיק תפיסת חפץ: תפיסה למטרת חילוט, תפיסה למטרת מניעה עתידית של

ביצוע עבירות ותפיסה לצורך הצגת החפץ כראיה בבית המשפט. די בקיומה של אחת התכליות כשלעצמה, כדי להכשיר את התפיסה (בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נגד מדינת ישראל, פסקה 8 (12.03.2006) (להלן: "בש"פ לרגו").

8. סעיף 32 לפסד"פ אינו דורש ראיות ברמה גבוהה של שכנוע אלא ברמה של "יסוד סביר להניח" שקיים קשר בין התפוס לבין ביצועה של העבירה. עוד נקבע בפסיקה שכאשר מדובר בחילוט במסלול הפסד"פ הרף הראייתי הנבחן בבואו של בית משפט להפעיל ביקורת שיפוטית על תפיסת רכוש משתנה בהתאם לשלב בו נמצא ההליך. בשלב החקירה וטרם הגשת כתב אישום, הרף הראייתי הנדרש הוא קיומו של חשד סביר, דהיינו יסוד סביר להניח כי החשודים ביצעו את העבירות בהן חשודים. זאת יש לבחון על ידי עיון בחומר הקיים בתיק החקירה.

9. לאחר שעיינתי בחומר החקירה, שוכנעתי כי החשד הסביר שריר וקיים. לנוכח השלב בו נמצאת החקירה ופעולות החקירה שבוצעו, לא ניתן יהיה לפרט אודות הראיות הקיימות בתיק, ודי לומר שהונחה בפני תשתית המבססת את העבירות המיוחסות למבקשים, ברף הנדרש.

10. בעניינינו, באשר לרכב התפוס, לאחר שנציג המבקשת אישר כי פעולות החקירה הנוגעות לרכב הסתיימו, תכלית התפיסה נועדה להבטיח בעיקר את החילוט העתידי, אם וכאשר יורשעו המבקשים - החשודים.

11. ב"כ המבקשים חולק על התקיימה של תכלית זו וטוען, כאמור, כי במקרה דנן לא מתקיימת זיקה מהותית בין הרכב לבין ביצוע העבירה, שכן את עבירות ההתפרצות והגניבה ניתן היה לבצע גם ללא הרכב. בטיעונו מסתמך ב"כ המבקשים המלומד על קביעת בית המשפט העליון בע"פ 2963/19 מדינת ישראל נ' פלוני (10.2.2014) שם נדחה ערעור המדינה על החלטת בית המשפט המחוזי להימנע מחילוט רכב שבתוכו בוצעו עבירות מין, תוך שנקבע כי אמנם אין לפסול על הסף את האפשרות שצו חילוט יינתן אף במקרים של הרשעה בעבירות מין, אך "ברי כי חילוט בעקבות הרשעה בעבירות כאלה לא ייעשה כדבר שבשגרה, אלא רק במקרים שבהם קיימת זיקה מובהקת בין ביצוע העבירה לבין הרכוש שחילוטו מתבקש, ובשים לב למכלול הענישה בנסיבות העניין. במקרה דנן, לא ניתן לומר כי העבירה לא יכולה הייתה להתבצע ללא השימוש ברכב או שחילוט הרכב הוא זה שימנע מהמשיב 2 ביצוע עבירות דומות בעתיד. לפיכך, לא מצאנו לנכון להורות על חילוט במסגרת העונש שיושג על המשיב 2". (פסקה 34 לפסה"ד). עוד הציג לתמיכה בטענתו ב"כ המבקשים, שורה של פסקי דין וגזרי דין מערכאות שונות שבמסגרתם החליטו בתי המשפט בסופו של יום להימנע מחילוט כלי רכב שבאמצעותם בוצעו עבירות, וזאת משיקולים שונים שפורטו בהם, לרבות עוצמת הזיקה והשתלבות שאלת החילוט במערך רכיביו האחרים של העונש (ביניהם: ע"פ 6234/03 מדינת ישראל נ' זיתאוי (9.3.05); ת"פ 43868-04-12 (מחוזי חיפה) מדינת ישראל נ' פרחאט (28.6.12) ת"פ 35303-09-20 (שלום פ"ת) מדינת ישראל נ' מרואריד (13.11.22) - גזה"ד אינו חלוט; ועוד).

12. במקרה עסקינן, מחומר החקירה שבו עיינתי, מבלי שניתן בשלב זה לחשוף פרטים מממצאי החקירה,

עולה זיקה ברורה ומובהקת בין הרכב התפוס לבין ביצוע העבירות, אשר המבקשים חשודים כי ביצעו בצפון הארץ, באזור מרוחק ממקום מגוריהם בדרום, ולאחר מכן נמלטו בחזרה לאזור הדרום, שם נתפסו כאמור על ידי המשטרה בתוך הרכב, כשבחזקתם בין היתר הכסף המזומן.

13. בשלב זה של ההליך אין צורך להכריע בשאלה אם בסופו של יום, בהנחה שיוגש כתב אישום ולאחר שהמבקשים יורשעו בדין - יחליט בית המשפט לחלט את הרכב, אם לאו. בשלב הנוכחי די בכך שהרכב שימש - ובאופן מובהק כאמור, כאמצעי לביצוע העבירה, על מנת שתתקיים התכלית של הבטחת האפשרות לחילוט עתידי של הרכב.

14. באשר לכסף המזומן שנתפס אצל המבקשים, מחומר החקירה (ובפרט מהמסמכים שסומנו על ידי **במ/2**, **במ/3** ו-**במ/6**) עולה **חשד סביר בעוצמה** משמעותית, שמדובר בפירות העבירות בהן חשודים המבקשים, דהיינו כי מתקיימת לפחות אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 32(א) לפסד"פ. בנסיבות אלה, לגבי הכסף המזומן לא מצאתי כי יש הצדקה להורות על החזרתו למבקשים ואין מקום לבחון אפשרות של "חלופת תפיסה". בהקשר זה יוער כי טענת ב"כ המבקשים לפיה "**הכסף הוא שכר טרחה שלי ואני מבקש להחזירו**" מוטב שלא הייתה מועלית, ודי לחכימא ברמיזא.

האפשרות להסתפק ב"חלופת תפיסה" לגבי הרכב

15. לאורך השנים הבהירה ההלכה הפסוקה כי לא הרי קיומה של עילה לתפיסת חפץ מלכתחילה, בהכרח כדין המשך ההחזקה בו בידי המדינה עד לתום ההליכים המשפטיים, שכן יכול וימצא אמצעי מידתי שיש בו כדי לאזן כראוי בין האינטרס הציבורי המבקש לשמור על פיקוח לבין זכותו של הפרט לממש את זכויותיו לגבי החפץ, גם אם מימוש זה עשוי להיות כפוף למגבלות (בש"פ 6689/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל**, פד"י נד(2) 471, 464; רע"פ 1792/99 **גאלי נ' מדינת ישראל**, פ"ד נג (3) 312, 323 (1999)).

לעניין זה יפים דבריו של בית המשפט העליון בבש"פ לרגו:

"קיומו של מקור סמכות לתפיסת החפץ מלכתחילה אינו מצדיק בהכרח את המשך החזקתו לאורך זמן, ויש לבחון האם מתקיימת עילה להמשך תפיסתו בחלוף זמן ואם כן, האם קיימת "חלופת תפיסה" נאותה, העשויה להגשים בעת ובעונה אחת להגשים את תכלית התפיסה בלא פגיעה בלתי מידתית בבעל הקנין. מקום בו ניתן למצוא נוסחת איזון נאותה כאמור, ראוי להחילה, תוך שחרור התפוס אגב קביעת תנאים מידתיים הולמים להגשמת תכלית משולבת של הגנה על האינטרס הציבורי ושמירה על זכויות הפרט."

16. על כן, כאשר נבחנת בקשה לתפיסה או החזרת רכוש, מצווה בית המשפט להגביל מידת הפגיעה ברכוש למינימום ההכרחי (רע"פ 4526/18 **שאול אלוביץ נ' מדינת ישראל**, פסקה 17 (5.08.2018)). לפיכך אם ניתן לנקוט אמצעים "חלופיים" שדי בהם כדי להבטיח את אפשרות החילוט או השגת תכליתו בעתיד, תוך פגיעה פחותה בקניינו של בעל הרכוש, יש להעדיף על פני סעד זמני של תפיסת הרכוש והחזקתו עד תום

ההלך המשפטי (בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' סיטבון (31.10.2007)).

17. מששוכנעתי כי קיים יסוד לחשד ברף הנדרש לביצוע העבירות ומאחר שקיים פוטנציאל לחילוט, ובהתחשב בשלב בו מצויה החקירה, הרי שקיים אינטרס ציבורי בתפיסת הרכוש לצורך חילוט עתידי, ככל שיוגש כתב אישום נגד המבקשים, ואינטרס זה גובר, בשלב הזה, על האינטרס האישי פרטי שלהם. יחד עם זאת, יש לבחון האם בנסיבות העניין ניתן להשיג את תכלית תפיסת החפץ בדרך של "חלופת תפיסה" שפגיעתה בזכות הקניין של בעל הרכב תהא פחותה. כידוע, התכלית העומדת בבסיס הטלת ערבויות על שחרור רכב תפוס - חלופת תפיסה, היא הבטחת האפשרות לחילוטו העתידי (בש"פ 2224/15 **צביקה מידברג נ' מדינת ישראל** (20.4.2015)).

18. ביישום ההלכה על נסיבות המקרה שבפניי, ובהתחשב בעמדת המשיבה שלא התנגדה להחזרת הרכב התפוס בכפוף להפקדת 50% משווי הרכב והתנאים הנלווים, הגעתי לכלל מסקנה כי במקרה זה ניתן יהיה להסתפק ב"חלופת תפיסה". בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, אמנם גובה ההפקדה לצורך שחרור רכבים תפוסים עומד במקרים רבים על כ-30% משווי הרכב, אולם הוא עשוי להשתנות בהתאם לנסיבות הקונקרטיות של המקרה, לרבות עוצמת החשדות (בש"פ 8750/21 **פלונית נ' מדינת ישראל** (23.12.2021); **בש"פ מידברג הנ"ל**; בש"פ 5550/08 **שמעון נ' מדינת ישראל** (8.7.2008)). להשלמת התמונה יוער, כי בשונה מטענת ב"כ המבקשים לפיה בעל הרכב הוא המבקש 1, מחומר החקירה עולה כי בעל הרכב הוא מבקש 2 אימן אל הואשלה.

בזיקה לעוצמת החשד במקרה זה, שהיא גבוהה כאמור, ולמכלול הנסיבות וביניהן גם עברו הפלילי המכביד של המבקש 2, לרבות בעבירות של גניבות ופריצות לרכבים, המקשה ליתן בו אמון בכל הנוגע לשמירה על הרכב וערכו במהלך תקופת ההליך, אני סבורה כי דרישת המשיבה להפקדה בגובה 50% משווי הרכב הינה במקומה, ושיעור הפקדה נמוך יותר לא יהיה בו כדי להבטיח את אפשרות חילוט הרכב או שוויו במידה והמבקשים יורשעו בעבירות בסופו של יום.

19. לאור כל האמור לעיל, את הרכב התפוס ניתן יהיה לשחרר בכפוף לקיום כל התנאים הבאים:

- א. איסור דיספוזיציה ברכב במשרד הרישוי;
- ב. הפקדה כספית בגובה 50% משווי הרכב כיום לפי מחירו המעודכן במחירון אחרון של לוי יצחק, לחן-שפרטיו ימסרו על ידי המשיבה לב"כ מבקשים;
- ג. הקמת פוליסת ביטוח מקיף לרכב שבה תירשם המשיבה (מדינת ישראל) כמוטב נוסף, והתחייבות כי הפוליסה תחודש מדי שנה עד להכרעה בעניינו של הרכב;
- ד. ככל שבסופו של יום ובסוף ההליך, יחליט ביהמ"ש לחלט את הרכב, הרכב יוחזר למדינת ישראל באחריות המבקש 2. לשם הבטחת תנאי זה, תיערך הצהרה חתומה ע"י ב"כ המבקשים לפיה מרגע

קבלת ההודעה כי בית המשפט קבע כי יש לחלט את הרכב, מתחייב המבקש 2 להשיב בתוך 48 שעות את הרכב למשיבה.

ה. הצהרה על ויתור על טענה בדבר הראיה הטובה ביותר.

סוף דבר

הבקשה להחזרת הכסף המזומן - נדחית מכל וכל.

באשר לרכב התפוס - ניתן יהיה להחזירו למבקש 2 בכפוף לקיום מלוא התנאים שפורטו בסעיף 20 לעיל.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

תיק החקירה יוחזר למבקשת באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, כ"ו כסלו תשפ"ג, 20 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.